

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213203975
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213203975.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., Prievozská 6/A, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, proti odporkyni: K. J., bytom L. XX, V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na podporu práv spotrebiteľov, o.z., so sídlom Seberínho 9, Bratislava, IČO: 42 264 979, o zaplatenie 841,65 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 7. augusta 2013 č.k. 8C/236/2013-84, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 329,55 eura s 9,25% ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 17. 6. 2011 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 30 eur vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého dlhu. Zároveň určil, že zmluvná podmienka dojednaná medzi dodávateľom Orange Slovensko, a.s. a odporkyňou v Dodatku k zmluve o pripojení č. A1915796 v bode 2.5: „V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 169 eur“ je ako neprijateľná neplatná. Ďalej určil, že zmluvná podmienka dojednaná medzi dodávateľom Orange Slovensko, a.s. a odporkyňou v Dodatku k zmluve o pripojení č. A5126302 v bode 6: „V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 5 je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 67 eur“ je ako neprijateľná neplatná. Ďalej určil, že zmluvná podmienka dojednaná medzi dodávateľom Orange Slovensko, a.s. a odporkyňou v Dodatku k zmluve o pripojení č. A5547188 v bode 2.5: „V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 85,10 eur“ je ako neprijateľná neplatná. Ďalej určil, že zmluvná podmienka dojednaná medzi dodávateľom Orange Slovensko, a.s. a odporkyňou v Dohode o prevode telefónneho čísla zo dňa 08. 10. 2010 k zmluve o pripojení č. A2409465 uzavretej medzi navrhovateľom a T. T. dňa 13. 11. 2009 v bode 2.5: „V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4.... je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 300 eur“ je ako neprijateľná neplatná. Vo zvyšku v časti o zaplatenie sumy 512,10 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne od 17. 06. 2011 do zaplatenia návrh zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Po právnej stránke odôvodnil napadnutý rozsudok ustanoveniami § 52 ods. 1, ods. 2, § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 2 písm. a/, b/ zákona č. 250/2007 Z.z., § 43 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5 a § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a dospel k záveru, že dodávateľ služby dodal, že odporkyňa ich využívala a dodávateľovi vyfakturované sumy za poskytnuté služby nezaplatila. Preto návrhu v časti o zaplatenie 329,55 eura vyhovel. Keďže navrhovateľ žiadal sumu 329,55 eura, súd mu nemohol priznať viac, ako žiadal. Zároveň mu priznal i úroky z omeškania. Návrh v časti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol z dôvodu, že podmienky o dojednaní zmluvnej pokuty sú neprijateľné. Podľa jeho názoru, sama skutočnosť, že dodávateľ poskytuje možnosť

nadobudnutia mobilného telefónu za „akciovú cenu“ pri využívaní určitého jeho programu poskytovania služieb, bez reálnej možnosti spotrebiteľa už v čase uzavretia zmluvy poznať skutočný obsah benefitu ponuky dodávateľa, vnáša do tohto právneho vzťahu značný nepomer a majúci dopad aj na vznik povinnosti platiť zmluvnú pokutu. Navrhovateľ si zmluvnú pokutu uplatnil ako nárok na náhradu škody, pričom nepreukázal, že odporkyňa ako účastníčka nedodrжала záväzok užívať služby poskytované jej prostredníctvom SIM karty po dohodnutú dobu, keďže to bol navrhovateľ, ktorý odporkyňu odpojil a tak jej znemožnil užívať služby navrhovateľa prostredníctvom pridelennej SIM karty. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, keď pri čiastočnom úspechu oboch účastníkov vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 512,10 eura s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 17. 06. 2011 do zaplatenia a náhrady trov prvostupňového a odvolacieho konania. Dôvodil tým, že súd prvého stupňa nesprávne konštatoval, že sa navrhovateľ domáha zaplatenia ceny dodaných služieb a zmluvných pokút, keďže navrhovateľ v snahe predísť procesnej neistote už v samotnom návrhu zo dňa 14. 02. 2013 žiadal nárok na zaplatenie sumy 445,10 eura priznať z titulu náhrady škody a nie z titulu zmluvných pokút. Uvedená suma predstavuje rozdiel medzi spotrebiteľskou a akciovou cenou jednotlivých telekomunikačných zariadení, ktoré boli odporkyňi odpredané za akciovú cenu na základe uvedených zmlúv a ich dodatkov. Namietla tvrdenie súdu prvého stupňa, že neprihliadol na vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 22. 04. 2013, v ktorom poukázal na nárok uplatnený v súvislosti s Dodatkom k zmluve o pripojení č. A5126302 zo dňa 26. 07. 2010, v ktorom bola dohodnutá zmluvná pokuta v sume 67 eur, ktorá bola podľa jeho názoru primeraná. Taktiež sa nestotožnil s tvrdením súdu prvého stupňa o tom, že spotrebiteľ nemal možnosť spoznať obsah benefitov, nakoľko odporkyňa tieto benefity mohla spoznať prostredníctvom reklamy, brožúr, internetu, v predajných miestach a tieto benefity vyplývajú z ustanovení jednotlivých zmlúv a ich dodatkov. Mal za to, že súd prvého stupňa nevykonal dostatočné dokazovanie, nesprávne zistil skutkový stav a tiež nesprávne právne vec posúdil, svoje rozhodnutie nedostatočne a nesprávne odôvodnil.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha od odporkyne zaplatenia sumy 841,65 eura, ktorá suma pozostáva zo sumy 329,55 eura z titulu neuhradených poplatkov za navrhovateľom poskytnuté služby a zo sumy 445,10 eura z titulu náhrady škody.

Na námietku odvolateľa, ktorý vytkol súdu prvého stupňa jednak nesprávne právne posúdenie veci, neúplné zistenie skutkového stavu veci, na základe ktorého dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, tiež i zmätočnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, ako i vzhľadom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 221 OSP, zaoberal sa odvolací súd prioritne otázkou, či konanie v danej veci netrpí niektorou z väd vymenovaných v § 221 ods. 1 písm. a-g/ OSP (či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať alebo o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom, či súdom nesprávne obsadeným).

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“), odvolací súd rozhodnutie zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení § 221 ods. 1 písm. f/ OSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR

a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach SR ustanovuje § 157 ods. 2 OSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáha a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, jasne, stručne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia OSP pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú, a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Povinnosť súdu riadne odôvodňovať rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení jednoznačne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné.

Preskúmaný rozsudok súdu prvého stupňa však tieto požiadavky absolútne nespĺňa. Odvolací súd v prvom rade však poukazuje predovšetkým na zmätočnosť napadnutého rozsudku, keď súd prvého stupňa vôbec neuviedol, k akým skutkovým zisteniam dospel, neodôvodnil dostatočne rozsudok po právnej stránke, neuviedol svoje úvahy, akými sa pri rozhodovaní vo veci samej riadil. Ďalej odvolací súd poukazuje na rozporuplné právne zdôvodnenie, keď si neujasnil presne, o čom má v danej veci konať, a to za situácie, že navrhovateľ už v podanom návrhu uviedol, že sumu 445,10 eura si uplatňuje z titulu náhrady škody. Napriek tomu sa súd prvého stupňa v celom konaní, ako aj v odôvodnení napadnutého rozsudku (aj právneho posúdenia) zaoberal uplatneným nárokom z titulu zmluvnej pokuty. Je preto potrebné prisvedčiť tvrdeniu navrhovateľa v podanom odvolaní v tom smere, že súd prvého stupňa sa vôbec nezaoberal a dostatočne nevenoval skúmaniu predpokladov vzniku nároku na náhradu škody. Keďže z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, na základe akých dôkazov a faktov dospel súd prvého stupňa k záverom uvedeným vo výrokoch napadnutého rozsudku, nevyplýva z neho, z akého dôvodu sa uplatneným nárokom na náhradu škody vôbec nezaoberal a keďže odvolací súd nemal dostatok podmienok a dôkazov na zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, musel tento podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušiť a podľa § 221 ods. 2 OSP mu vec vrátiť na ďalšie konanie. Taktiež odvolací súd nemohol posúdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov. Táto časť rozhodnutia neobsahuje žiadne odôvodnenie.

Takéto zmätočné, nejasné, neurčité odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa pre nedostatok rozumného a jasného odôvodnenia nemôže byť odôvodnením rozsudku, majúcim na zreteli ustanovenie § 157 ods. 2 OSP.

Keďže odvolací súd nemohol preskúmať, vzhľadom na podané odvolanie navrhovateľa, vo veci samej napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, a to pre nedostatok konkrétnych, jasných a určitých dôvodov, stáva sa tento rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľným. Rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý nie je možné odvolacím súdom z akéhokoľvek dôvodu preskúmať, trpí vadou, zakladajúcou dôvodnosť postupu odvolacieho súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP spočívajúcou v zrušení veci a vrátení súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vychádzajúc zo základného práva na prístup k súdnej ochrane je potrebné tiež zdôrazniť, že nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť (tiež označovaná ako zmätočnosť rozhodnutia) súdneho rozhodnutia

musí byť v odvolacom konaní napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu, pričom konvalidácia tohto nedostatku odvolacím súdom neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy. Tomu zodpovedá aj znenie ust. § 220 OSP, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 OSP) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP). Pokiaľ existujú dôvody pre kasáciu rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP). V ďalšom konaní súd prvého stupňa doplní dokazovanie v odvolacím súdom naznačenom smere a až následne vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodní, vypořádajúc sa v ňom i s námietkami odvolateľa vznesenými v odvolacom konaní. Zároveň rozhodne i o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.